

skal vi bruge mangt og meget for overhovedet at nå det. Vi skal bruge stort set alt, hvad vi kan.

Energiudvalget vil vide, at da vi var på rejse i USA, talte vi med en lang række forskere, som netop pegede på, at det hele skulle bruges med stor forsigtighed, og på, hvor bekymret mange af dem var, når de så, at verden var troende på en række områder og stort set havde forladt bare det at vide og forske på kerneenergiområdet også til fremtidens brug, at man direkte fortrængte tanken.

Vi er nået så langt, at vi stort set med politisk korrekthed siger, at vi slet ikke må beskæftige os med andet end at forsøge at gøre det sikrest muligt, men i øvrigt prøve at drosle ned. Det kan da være et politisk valg. Men er det også klogt at drosle ned på almindelig følgen med udviklingen og se, hvad der er af muligheder i fremtiden?

Jeg ved, at man f.eks. i Danmark på Risø stadig væk har DR1 og DR3, som vi jo kender, men at man også dér nedprioriterer og stort set slanker al indsats på området og bare må følge med i den almindelige viden mest muligt. Det mener jeg er uheldigt.

Det virker helt fantastisk, når folk, som taler om Ukraines elforbrug, næsten kan få det til at fremstå som en fordel. Det er en katastrofe, at Ukraine ikke har et større elforbrug. Det er en lang række dybt fattige mennesker. Det er pensionister med få kroner i pension, der lever i et land, hvor der rent faktisk ikke er mulighed for at overleve på værdig vis. De har brug for energi, og det skal vi hjælpe dem med, så langt vi kan. Vi skal gøre det så sikkert som muligt, vi skal gøre det bedst muligt.

Når det så gælder om at vurdere, om indsatsen i detaljer er rigtig, ja, så er der ingen tvivl om, at jeg har mere tillid til regeringen, når den deltager i de her programmer, end dens parlamentariske grundlag har.

Jeg synes det er ærgerligt, at vi skal have denne her debat på den facon; den ligner andre debatter af den her slags. I går måtte vi ikke true Saddam på nogen måder, og da var det, jeg sagde til Enhedslisten – eller tænkte måske kun: Altså, det at være mere antimilitarist end humanist kan overføres til det andet. Man kan være mere antiatomkraft og politisk korrekt og samtidig være meget uhumanistisk, hvis man ikke tænker på, hvad det er for en fremtid, de mennesker skal leve i.

De mennesker, der ikke er villige til at indse det her, burde stille deres køleskab ud i morgen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen der er sådan mere ærlig snak i det her, for hr. Ebbe Kalnæs er jo i modsætning til den danske regering tilhænger af atomkraft.

Men når nu man er tilhænger af atomkraft og optaget af farligheden, gad jeg nok vide, hvor meget hr. Ebbe Kalnæs er dykket ned i det her projekt, K2R4's, farlighed målt i forhold til f.eks. Barsebäck. Ved hr. Kalnæs noget som helst om det? Det har ikke været til at få ud af regeringspartierne i denne debat endnu.

Så vil jeg spørge hr. Ebbe Kalnæs: Er han i øvrigt enig i, at det er en god ting, at man har fået indskrevet i Amsterdammtraktaten, at vi skal fremme en bæredygtig udvikling? Ser hr. Ebbe Kalnæs dette projekt som et led i indførelsen af en bæredygtig udvikling? Jeg vil spørge, om hr. Ebbe Kalnæs er enig med William Frank, som er leder af projektet, EBRD's projekt, som, da han hører, at der er problemer omkring risikoen på værkerne, siger: O.k., men der er jo risici ved alle atomare installationer.

Og så undrer jeg mig over den skrigende modsætning, der er mellem viljen til at beskytte Ukraines suverænitet, når det handler om, at Vesten skal bygge atomkraftværker i Ukraine, og så den samme vilje til at beskytte suveræniteten, når det handler om Saddam Hussein eller Milosevic i Serbien osv., osv. Der har diskussionen om national suverænitet en helt anden tone. Så suverænitet er altså afhængig af sagen, kan jeg forstå.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal tilstå med det samme, at jeg selvfølgelig ikke teknisk er inde i det konkrete værks sikkerhed. Det klarer jeg næppe fra P2-57 på Christiansborg, vil jeg tro.

Det, der er det afgørende i denne her sag, er hovedholdningen, det er hovedholdningen i området om, at mennesker skal have mulighed for at overleve på et rimeligt grundlag.

Det er klart, at jeg jo som alle andre i det her land har en regering, som har nogle ministre, som har en række sagkyndige på området, som samarbejder internationalt. Og hvis der skulle være nogle pladugler imellem, som havde presset noget igennem med en handel et eller andet